

Nieopowiedziana historia kluczowej roli brytyjskich dowódców wojskowych na Ukrainie

Zakres zaangażowania Wielkiej Brytanii w wiosenną ofensywę przeciwko Rosji w 2023 r. - loty do Kijowa w ostatniej chwili, plany bitewne i dane wywiadowcze - pozostał w dużej mierze ukryty. Aż do teraz

Ben Wallace, były sekretarz obrony, został nazwany "człowiekiem, który uratował Kijów"

[Larisa Brown](#)

Piątek, 11 kwietnia 2025 r., godz. 6:00 Brytyjski czas letni (BST), The Times

W

czesnym latem 2023 r., gdy ukraińska armia rozpoczęła długo

oczekiwane "Wiosenna ofensywa", kryptonim jednego z kluczowych ataków, nie został nazwany na cześć słynnej ukraińskiej postaci lub miejsca, ale brytyjskiego polityka.

Oś "Wallace" odnosiła się do Bena Wallace'a, ówczesnego sekretarza obrony, który odegrał wiodącą rolę w zapewnieniu Ukrainie broni, której potrzebowała na początku wojny. Według jednego z ukraińskich źródeł wojskowych, jego wsparcie doprowadziło do powstania przydomka "człowiek, który uratował Kijów".

Podczas gdy niezachwiane wsparcie Wielkiej Brytanii dla jej wschodnioeuropejskiego sojusznika nie było tajemnicą, zakres jej zaangażowania i wpływów - w ostatniej chwili do Kijowa, pomoc w tworzeniu planów bitewnych i zbieranie ważnych informacji wywiadowczych na temat Rosjan - pozostawał w dużej mierze ukryty. Aż do teraz.

Za zamkniętymi drzwiami Ukraińcy odnoszą się do brytyjskich dowódców wojskowych jako "mózgów" koalicji "antyputinowskiej", złożonej z Ameryki, Wielkiej Brytanii i dziesiątek innych podobnie myślących krajów. Znana z tego, że potrafiła rozmieścić wojska wewnątrz kraju, gdy nikt inny nie chciał, rola Wielkiej Brytanii w wojnie sięga głębiej, niż wielu obserwatorom może się wydawać.

Co najważniejsze, The Times może ujawnić, że podczas gdy Amerykanie dostarczyli [Ukrainie](#) "śmietankę" broni i precyzyjne dane celownicze do jej skutecznego wykorzystania, to brytyjscy dowódcy wojskowi, w ramach operacji Scorpius, utrzymywali trudne relacje Waszyngtonu z Kijowem.

Kluczowi gracze. Od góry po lewej, Brytyjczycy: Admirał Sir Tony Radakin, Wallace, Generał Sir Roly Walker, Generał Sir Jim Hockenhull i Generał Porucznik Charlie Stickland; Amerykanie: Generał Christopher Cavoli, Lloyd Austin i generał Mark Milley; oraz Ukraińcy: Valery Zaluzhny, generał Oleksandr Syrsky i Kyrylo Budanov

Za frontem

Nieco ponad rok po rozpoczęciu wojny administracja prezydenta Bidena wciąż prezentowała bezbłędny, zjednoczony front ze swoimi ukraińskimi sojusznikami. Ale za kulisami napięcia narastały od miesięcy i wczesnym latem 2023 roku osiągnęły punkt, w którym groziły wymknięciem się spod kontroli.

Ukraina rozpoczęła swoją opóźnioną ofensywę - kluczowy moment w wojnie, w którym po zaskoczeniu świata przez wypchnięcie Rosji z bram Kijowa na początku jej istnienia, Ukraina dostrzegła szansę na odzyskanie ziemi w regionie Donbasu i zmianę dynamiki zgrzytającego pola bitwy. Ale nie wszystko szło dobrze.

To właśnie w tym momencie [admirał Sir Tony Radakin](#), wykształcony przez państwo chłopak z Oldham i jego dwaj "główni porucznicy", generał porucznik Sir Roly

Walker i generał porucznik Sir Charlie Stickland, ugruntowali szacunek zarówno Ukraińców, jak i Amerykanów.

Zaluzhny, ukraiński dowódca sił zbrojnych, z Radakinem

Historia tego kluczowego momentu i roli, jaką odegrała Wielka Brytania, zaczyna się jednak około sześć miesięcy wcześniej.

Grudzień 2022 r.

23 grudnia Radakin odebrał telefon od swojego amerykańskiego odpowiednika, generała Marka Milleya, przewodniczącego połączonych szefów sztabów. Minął prawie rok od rozpoczęcia wojny i w tym momencie Radakin, czarujący optymistą, i Milley, wyrazisty i nie bojący się wystawiać szczęki, dobrze się znali.

Ukraińcy dali jasno do zrozumienia, że nadchodzącej wiosny 2023 roku chcą przejść do ofensywy przeciwko [Rosji](#), co stało się niecierpliwie oczekiwane publicznie jako "wiosenna ofensywa". Zarówno Amerykanie, jak i Brytyjczycy mieli jednak wątpliwości, czy Ukraina jest gotowa.

"To było oczywiste, że zamierzają to zrobić" - powiedział jeden z brytyjskich oficerów wojskowych zaznajomiony z dyskusjami toczącymi się w tym czasie. Więc logika stała się taka: "jeśli zamierzają to zrobić, to zrobmy to tak mocno, jak to tylko możliwe".

Podczas grudniowej rozmowy telefonicznej Milley powiedział Radakinowi, że Amerykanie zdecydowali się wesprzeć ofensywę i dać z siebie wszystko.

Ukraińskie wojska trenują do wiosennej ofensywy w 2023 r.

SCOTT PETERSON/GETTY IMAGES

Styczeń 2023 r.

W styczniu, gdy około 50 krajów spotkało się w Ramstein w Niemczech, aby omówić potrzeby wojskowe Ukrainy, Lloyd Austin, sekretarz obrony USA, ogłosił, że USA i inne kraje NATO wyślą do Ukrainy ogromny, szeroki pakiet ciężkiej broni.

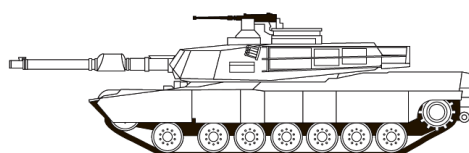
"To pokazuje nasze długoterminowe zaangażowanie we wspieranie Ukrainy przeciwko niesprokowanej agresji Rosji" - powiedział Austin na konferencji prasowej. Uznano to za wyraźny sygnał, że spodziewana jest eskalacja wojny z Rosją.

Biały Dom ogłosił następnie, że USA wyślą [31 czołgów M1 Abrams do Ukrainy](#), aby pomóc im odeprzeć siły rosyjskie, odwracając ich długotrwałą nerwowość w dostarczaniu Kijowowi ofensywnych pojazdów opancerzonych.

Wielka Brytania, ze swojej strony, stanie się pierwszym zachodnim krajem, który dostarczy Ukrainie [pociski manewrujące dalekiego zasięgu Storm Shadow](#), aby zwiększyć jej szanse na sukces, powiedział Wallace. Brytyjscy żołnierze zostali potajemnie wysłani, aby wyposażać ukraińskie samoloty w pociski i nauczyć żołnierzy, jak z nich korzystać. Nie byłby to pierwszy raz, kiedy brytyjskie oddziały zostałyby rozmieszczone na ziemi: kilkadziesiąt regularnych brytyjskich żołnierzy zostało już wysłanych do Kijowa, aby poinstruować nowych i powracających rekrutów wojskowych, jak używać NLAW, dostarczonych przez Brytyjczyków pocisków przeciwpancernych, które zostały dostarczone w lutym 2022 roku, gdy inwazja dopiero się rozpoczynała.

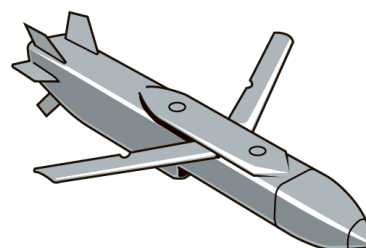
M1 Abrams

Crew	4
Length	9.7m
Weight	63 tonnes
Armament	120mm gun
Speed	45mph
Range	265 miles

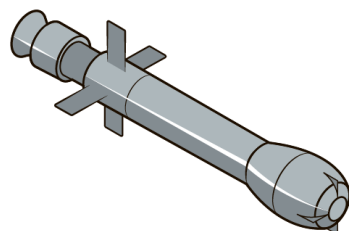
Storm Shadow/SCALP-EG Air-launched missile

Missile length	5.1m (16ft 9in)
Speed	600 mph
Warhead	Deep-penetration blast

NLAW (Next generation light anti-tank missile)

Missile length	1m
Combat range	800m
Armour penetration	500mm (max)
Guidance	Line-of-sight

Graphic by The Times and Sunday Times

Chociaż brytyjskie oddziały szkoleniowe były rozmieszczone na Ukrainie od 2015 roku, zostały zmuszone do wycofania się w lutym 2022 roku w obawie, że Rosja może w każdej chwili przeprowadzić atak.

Ofensywa

Nadchodząca kontrofensywa miała być kluczowym momentem w wojnie. W koalicji panował optymizm, że bitwa będzie ostatnią na Ukrainie, a prezydent Putin zostanie zmuszony do zawarcia pokoju.

Lines of control in January 2023

Sources: Institute for the Study of War and AEI's Critical Threats Project. January 12, 2023

Maj

W tygodniach poprzedzających jego rozpoczęcie, generał Sir Jim Hockenhull, szef dowództwa strategicznego i były szef wywiadu obronnego, spotkał się z Kyryło Budanovem, ukraińskim wojskowym szefem szpiegów. Rozmawiali o tym, jak mogą współpracować, aby osiągnąć cele walki - Hockenhull miał do dyspozycji bardzo wrażliwe zasoby wojskowe.

Para spotkała się po raz pierwszy około 2019 roku. Hockenhull, który został przyjęty do Korpusu Wywiadu w 1986 roku i jako młodszy oficer spędził wczesne lata koncentrując się na Rosji, dostrzegł potrzebę rozpoczęcia kultywowania relacji z Ukraińcami na wiele lat przed rozpoczęciem wojny na pełną skalę. Był w Berlinie, kiedy runął mur w 1989 roku. Widział nadchodzący konflikt już latem 2021 roku, kiedy inni w Ministerstwie Obrony (MoD) nie chcieli mu uwierzyć.

"Widział potrzebę zrobienia wszystkiego, co w naszej mocy, aby przygotować ich na to, co nadchodzi" - powiedziało jedno ze źródeł wojskowych, dodając, że Hockenhull wraz z Wallace'em odegrał kluczową rolę w [zapewnieniu Ukraińcom posiadania NLAW](#) przed inwazją.

Ukraińscy żołnierze ostrzeliwują rosyjskie linie w pobliżu Bachmutu podczas ofensywy 2023, próbując odzyskać terytorium w regionie Doniecka.

LIBKOS/AP

Podczas gdy Walker i Stickland byli w stanie pomóc w planowaniu, Hockenhull, działając w cieniu, wniósł do stołu informacje wywiadowcze na temat Rosjan.

"Potrzebowali wystarczającej ilości informacji, aby być skutecznymi w tym, co robili. Potrzebowali przewagi nad licznie silniejszym przeciwnikiem" - powiedziało źródło.

Ale Ukraińcy mieli problem. Planowano, że cały sprzęt z USA, Wielkiej Brytanii i innych krajów zostanie dostarczony do końca marca. Ale koniec marca stał się końcem kwietnia, a następnie końcem maja.

"Ukraina czekała, aż będą mieli cały sprzęt, a my powtarzaliśmy, że musicie po prostu iść, Rosja nie jest silna. Musicie rzucić im wyzwanie, macie wystarczająco dużo sprzętu" - powiedziało brytyjskie źródło wojskowe.

Do tego momentu broń, którą otrzymali do kontrofensywy, odpowiadała broni [dostępnej dla całej armii brytyjskiej](#).

W miarę upływu czasu Rosjanie wykorzystali okazję i okopali się.

Lines of control in June 2023

Sources: Institute for the Study of War and AEI's Critical Threats Project. June 5, 2023

Czerwiec

Kiedy Ukraińcy w końcu wykonali swój ruch na początku czerwca, pojawił się kolejny problem. Radakin i jego amerykańscy odpowiednicy argumentowali, że Ukraina powinna realizować strategię "zagłodzić, rozciągnąć i uderzyć". Element głodzenia odnosił się do ataków na węzły logistyczne w celu ograniczenia rosyjskich dostaw, a część rozciągania odnosiła się do sond i podstępów na wielu osiach, z których jedna została nazwana "Wallace". "NLAW, czołgi, Storm Shadow, wszystko to stało się tak wcześnie, jak się stało z powodu Wallace'a" - powiedział jeden z urzędników.

Wallace był jednocześnie odrzucany przez Ministerstwo Obrony i Ministerstwo Spraw Zagranicznych ze względu na obawy, że udostępnienie Ukrainie coraz cięższego uzbrojenia może doprowadzić do eskalacji napięć z Rosją. Kreml potrząsał szabelką nuklearną i w marcu powiedział, że [rozmieści taktyczną broń nuklearną](#) na Białorusi - po raz pierwszy od upadku Związku Radzieckiego rozmieści broń nuklearną poza swoimi granicami.

W przypadku "uderzeniowego" elementu strategii potrzebny był jeden główny wysiłek. Ukraińcy powinni zmasować siły i siłę ognia w jednym punkcie kontaktu, który miałby największe szanse na przełamanie, radzili brytyjscy i amerykańscy dowódcy wojskowi.

Ale [prezydent Zełenski](#) miał inne pomysły. Generał Ołeksandr Syrski, dowódca ukraińskich sił lądowych, przekonał go, by zamiast tego spróbował strategii siania spustoszenia na północy, a także jak najsilniejszego nacisku na południowym wschodzie. Zamiast przebić się na południu (i przeciąć most lądowy między Rosją a okupowanym Krymem), Ukraińcy podzielili swoją siłę bojową. Przebicie nigdy nie nastąpiło.

Land bridge in June 2023

The land bridge is a portion of occupied Ukraine that connects Crimea to the Donbas region. It allows Russia to transport forces and supplies using captured roads and railways

Sources: Institute for the Study of War and AEI's Critical Threats Project. Areas of control as of Jun 1, 2023
Graphic by The Times and Sunday Times

Niecierpliwość do działania

Sfrustrowało to Amerykanów, podobnie jak fakt, że siły ukraińskie w terenie poruszały się wolniej niż wymagały tego Stany Zjednoczone.

"Amerykanie byli niecierpliwi. Doszli do etapu, w którym mieli swoje gry wojenne i nadszedł czas, aby odejść" - powiedział jeden z byłych wysokich rangą przedstawicieli resortu obrony. Ukraińcy powiedzieli, że wszyscy, w tym Amerykanie i Brytyjczycy, nie docenili rosyjskich przeszkód i faktów współczesnego pola bitwy. Ścieżka była zaśmiecona rosyjskimi minami lądowymi, a ci, którzy próbowali je usunąć, stanęli w obliczu dodatkowego zagrożenia eksplozją drona nad ich głowami.

Dowódca sił zbrojnych Ukrainy, generał Valery Zaluzhny, szef Syrsky'ego, który miał zdjęcie Radakina na ścianie swojego biura, desperacko próbował poradzić sobie z kryzysem morale. W tym celu, jak wyjaśnił brytyjskim dowódcom wojskowym, żołnierze, wielu poborowych - raczej trzydziesto- i czterdziestolatków niż dwudziestolatków - spędzało na linii frontu tylko trzy dni. Pierwszy był dniem osiedlenia. Drugiego dnia posuwali się naprzód o 200 do 300 metrów, a trzeciego dnia konsolidowali się, gotowi do przekazania świeżym oddziałom. Najbliżsi sojusznicy Ukrainy uważali, że było to powolne i żmudne.

Amerykanie zastanawiali się, "co się do cholery dzieje" i wezwali Ukraińców do "znacznie szybszego tempa".

W tym momencie stosunki między Ukraińcami i Amerykanami sięgnęły dna.

Miley i generał Christopher Cavoli, dowódca US Army Europe and Africa, byli bardzo sfrustrowani Zaluzhnym. Z kolei Załużny był sfrustrowany presją ze strony Ameryki.

Wallace, z przodu, trzeci od prawej, z ukraińskimi żołnierzami trenującymi na czołgach Challenger 2 w obozie Bovington w Dorset.

BEN BIRCHALL/AFP/GETTY IMAGES

Przerywając długo planowane wakacje, Radakin powiedział Wallace'owi, z którym blisko współpracował, że musi wyjechać do Ukrainy, aby zjednoczyć obie strony. Radakin miał mu powiedzieć, że sytuacja staje się "zbyt konfliktowa".

Plan zakładał, że Radakin usiadzie z Zaluzhnym, wysłucha Ukraińców i spróbuje wyjaśnić ich punkt widzenia Amerykanom za pośrednictwem połączenia wideo z Kijowa. Radakin wsiadł do sowieckiego nocnego pociągu z Polski do Kijowa, aby osobiście porozmawiać z Zaluzhnym, który później został najwyższym dyplomatą Ukrainy w Wielkiej Brytanii i faworytem do zastąpienia Zelensky'ego.

Była to niezwykła wojna, w której Ameryka działała z silnym przywództwem, ale na odległość, zapewniając jednocześnie nadzwyczajne wsparcie, które znacznie przewyższało wsparcie sojuszników. Niemal od samego początku Biden był kwestionowany w związku z obawami, że Ameryka była bardziej zaangażowana w Ukrainie, niż pozwalała na to administracja, i że groziło to przekształceniem się w wojnę zastępczą, być może z konsekwencjami nuklearnymi. "[Te obawy] nie są prawdziwe" - powiedział prezydent dziennikarzom w kwietniu 2022 roku. "To pokazuje desperację, jaką Rosja odczuwa w związku ze swoją porażką". W lutym następnego roku Austin trzymał się linii na konferencji prasowej NATO, mówiąc: "Nie damy się wciągnąć w wojnę z wyboru Putina".

W nadchodzących miesiącach amerykańscy dowódcy mieli rozpocząć grę wojenną wiosennej ofensywy. Amerykanie udawali się do Ukrainy tylko przy rzadkich okazjach ze względu na obawy, że będą postrzegani jako zbyt zaangażowani w wojnę, w przeciwieństwie do brytyjskich dowódców wojskowych, którzy mieli swobodę wyjazdów w razie potrzeby. Czasami ich wizyty były tak delikatne, że udawali się tam w cywilnych ubraniach.

Urok ofensywy

W tym samym czasie, gdy Radakin odbywał tajną wizytę, Walker, były dyrektor sił specjalnych, który kiedyś został wysadzony przez talibską bombę, wykonywał własne telefony do swoich amerykańskich i ukraińskich przyjaciół.

W tym czasie był zastępcą szefa sztabu obrony, odpowiedzialnym za strategię i operacje wojskowe. Uważany przez współczesnych za "bardzo bystrego", Walker był niezwykle lubiany wśród Ukraińców. Jedno z ukraińskich źródeł wojskowych stwierdziło, że był on "mózgiem" stojącym za brytyjskimi pomysłami bitewnymi i "inspiracją" dla tych, z którymi się zetknął. Jeden z ukraińskich urzędników wyższego szczebla nazwał byłego gwardzistę "generałem w różowych spodniach" po tym, jak pojawił się na spotkaniu w Kijowie ubrany właśnie w takie spodnie, ku rozbawieniu Ukraińców.

Walker był "wierzący", powiedział były wysoki rangą minister obrony. "Był absolutnie jednym z najlepszych. On, podobnie jak Wallace, wierzył, że możemy odepchnąć Rosję, wierzył, że Ukraina będzie walczyć i przetrwa dłużej niż trzy tygodnie [na początku wojny]. Radakin był taki sam".

Ukraińskie oddziały w pobliżu Bakhmut. Brytyjska dyplomacja kontynuowała planowanie wiosennej ofensywy

LIBKOS/AP

Sierpień

Dyplomacja brytyjska doprowadziła do ponownego zbliżenia obu stron i w połowie sierpnia Radakin, Załużny i Cavoli spotkali się osobiście na granicy polsko-ukraińskiej. W trakcie pięciogodzinnej dyskusji obmyślili plany kontrofensywy i plany na zimę, a także na następny rok. Był to znak, że Amerykanie nigdzie się nie wybierają.

Gdy zbliżało się Boże Narodzenie, około sześć miesięcy po letniej kontrofensywie, siły Kijowa poczyniły niewielkie postępy w obliczu zakorzenionego rosyjskiego oporu. Wojna toczyła się dalej.

Z czasem Wielka Brytania i Ameryka poluzowały swoje ograniczenia dotyczące tego, w jaki sposób broń dalekiego zasięgu, taka jak Storm Shadow, może być używana przeciwko celom wewnątrz Rosji. Centrum dowodzenia zachodnimi dostawami broni do Ukrainy zostało przeniesione z zakurzonego strychu w budynku z czasów II wojny światowej w Stuttgarcie w południowych Niemczech do amerykańskiego garnizonu wojskowego w Wiesbaden.

Mapa w niskiej rozdzielczości. Upewnij się, że Twoja przeglądarka obsługuje WebGL, aby zobaczyć pełną wersję.

Mapa: The Times i The Sunday Times

Zaluzhny, obecnie oddelegowany do Londynu, powiedział, że Wiesbaden stało się "naszą tajną bronią" w koordynacji z partnerami w zakresie planowania operacyjnego i identyfikacji zasobów niezbędnych na linii frontu.

Gry wojenne z udziałem Brytyjczyków i Amerykanów były kontynuowane, a potrzeby zaopatrzeniowe były identyfikowane i przekazywane do Londynu, Waszyngtonu i innych europejskich stolic. Brytyjscy szefowie zadawali pytania, takie jak to, czy plan ataku zadziała i czy liczby sumują się dla niektórych ofensyw.

Radakin przyjął szerszą rolę niż tradycyjnie pełniona przez szefa sztabu obrony, kierując brytyjskimi wysiłkami na Ukrainie w całym rządzie.

"Był osobą, która trzymała USA po swojej stronie i sprawiała, że administracja Bidena skłaniała się ku Ukrainie" - powiedział jeden z kolegów.

Praca była kontynuowana. W sierpniu 2024 r. Ukraińcy wysłali wojska przez południowo-zachodnią granicę Rosji [do regionu Kurska](#), nie informując o tym Ameryki ani innych sojuszników. Istniały obawy, że szczegóły planowanego ataku mogą dotrzeć do Moskwy po przecieku z USA w kwietniu 2023 r. przed kontrofensywą, według ukraińskiego źródła wojskowego. Tajne dokumenty Pentagonu, które podkreślały poważne niedobory amunicji w ukraińskim wojsku, zostały ujawnione w mediach społecznościowych. Obie strony uznały, że poziom zaufania spadł.

Wchodząc głębiej

W MoD, pod kierownictwem Hockenhulla, zespoły wewnątrz dowództwa strategicznego zostały wysłane w celu zebrania lekcji z Ukrainy, aby poinformować o strategicznym przeglądzie obrony.

"Ukraina zapłaciła straszliwą cenę za obronę, ale dała nam również okno na nowoczesną wojnę" - powiedziało źródło wojskowe.

Walker, awansowany na szefa sztabu generalnego, zabrał ze sobą lekcje zdobyte wiosną i latem 2023 roku do armii, którą [chce przekształcić](#) w bardziej śmiertelne i zwinne siły.

- [Mamy trzy lata na przygotowanie się do wojny, mówi szef armii](#)

Radakin, który ma ustąpić jesienią po czterech latach na stanowisku, spotkał się z Zełenskim około dziesięciu razy. Zełenski odnosi się do niego ciepło jako do "admirala", zauważając, że nie jest on generałem, jak większość zagranicznych szefów, z którymi się spotyka.

Ich ostatnie spotkanie odbyło się w piątek w biurze prezydenckim w Kijowie, kiedy Radakin, generał porucznik Nick Perry, jego szef operacji połączonych, i ich

francuscy odpowiednicy, przedstawili swój plan "sił wsparcia" na Ukrainie [w przypadku porozumienia pokojowego.](#)

Zelensky, Sir Keir Starmer i prezydent Macron odbyli kilka spotkań w sprawie "koalicji chętnych"

LUDOVIC MARIN/AP

Wielka Brytania i Francja zwołały w czwartek w Brukseli spotkanie ministrów obrony "koalicji chętnych", aby omówić plany z 50 krajami. John Healey, brytyjski sekretarz obrony, stwierdził: "Podczas gdy dzisiejsze dyskusje będą miały charakter prywatny, nasze plany są realne i znaczące. Nasze plany są dobrze rozwinięte".

Ponieważ zaangażowanie Wielkiej Brytanii w obronę Ukrainy pogłębia się, niektórzy obawiają się, gdzie kończy się droga. John Foreman, były attaché obrony w Moskwie i Kijowie, jest zdenerwowany zbliżającą się perspektywą otwartego zaangażowania wojskowego w Ukrainie z "niepewną misją", która może trwać ponad dekadę, a także wpływem, jaki może to mieć na NATO.

"Musimy być w tej sprawie trzeźwo myślący i nie możemy dać się zwieść emocjom. Nadszedł czas na prawdziwą polityczną jasność" - powiedział Foreman. "Jaka jest misja? Jeśli mamy żołnierzy w terenie, aby zapewnić uspokojenie lub odstraszanie, co się stanie, jeśli zawieszenie broni zostanie zerwane? Jakie jest ryzyko dla naszych żołnierzy i ich zasad zaangażowania? Co się stanie, jeśli żołnierze zaczną ginąć? Istnieje ryzyko, że zostaniemy uwikłani w konflikt i nie sądzę, aby to ryzyko zostało naprawdę ujawnione brytyjskiej opinii publicznej.

"Łatwo jest zaangażować się w wojnę, trudniej się z niej wydostać".

W piątek, na spotkaniu grupy kontaktowej ds. obrony Ukrainy w Brukseli - ponad dwa lata od spotkania w Ramstein, gdzie Austin zadeklarował szerokie wsparcie - Healey i jego niemiecki odpowiednik, Boris Pistorius, przejmą inicjatywę. Pete Hegseth, sekretarz obrony USA, będzie "łączył się" z USA, a nie podróżował do Europy, aby omówić, jak uzbroić Ukrainę w następnej kolejności. Jeden z brytyjskich urzędników zrzucił winę na "problemy z terminarzem", choć jego fizyczna nieobecność była postrzegana jako kolejny znak, że USA robią krok w tył - podczas gdy Europa przygotowuje się do głębszego zaangażowania.